

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 792

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 august 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 510 din 30 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală	2-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
716. — Hotărâre privind aprobarea schemei „Ajutor de <i>minimis</i> pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2020 asupra sectorului apicol”	8-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.510. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind aplicarea Instrucțiunilor de inspecție din 2019 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1.140(31) din 4 decembrie 2019	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 510**

din 30 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată și de Gheorghe Țărlungă în Dosarul nr. 1.081/118/2015 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.463D/2017.

2. La apelul nominal, pentru autorul excepției Gheorghe Țărlungă, răspunde apărătorul ales Mihai Mareș, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției Gheorghe Țărlungă, care arată că excepția a devenit inadmisibilă cu privire la dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală, întrucât, prin Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, Curtea a constatat că aceste prevederi de lege sunt neconstituționale. În ceea ce privește dispozițiile art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, menționează că, prin Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, excepția a fost respinsă ca inadmisibilă, cu motivarea că aceasta ar fi trebuit ridicată în procedura de cameră preliminară. Consideră însă că prezenta excepție — formulată cu ocazia soluționării apelurilor declarate în cauză — este admisibilă, deoarece sancțiunea administrării probelor prin practici neloiale este nulitatea absolută, care poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal, menționând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 802 din 5 decembrie 2017, paragraful 29. Mai arată că Decizia nr. 784 din 28 noiembrie 2019 nu prezintă relevanță în cauza de față, având în vedere faptul că, în speța respectivă, urmărirea penală se încheiase anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, întrucât încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 21 și ale art. 24, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) și ale art. 20, raportate la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reiterând în acest sens argumentele invocate în fața Curții de Apel Constanța — Secția penală și

pentru cauze penale cu minori și de familie. Astfel, arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (4) din Codul de procedură penală, confidențialitatea ordonanței procurorului — prin care acesta dispune acordarea statutului de martor amenințat și aplicarea măsurilor de protecție — este impusă în mod total și nediferențiat, ceea ce duce la imposibilitatea de a o contesta, în condițiile în care inculpatul ar trebui să beneficieze de acces liber la justiție, să poată să facă plângere în temeiul prevederilor art. 336 din Codul de procedură penală și să formuleze cereri și excepții în procedura de cameră preliminară și chiar în cursul judecății, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 802 din 5 decembrie 2017. Consideră că este încălcat dreptul la un proces echitabil — în componentele referitoare la contradictorialitate, egalitatea armelor și dreptul la apărare — în cazul în care procurorul dispune în mod nejustificat acordarea statutului de martor amenințat. Susține că dispozițiile art. 126 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt neclare și imprevizibile, deoarece nu prevăd: dacă procurorul verifică din oficiu sau și la cerere menținerea condițiilor care au determinat luarea măsurilor de protecție a martorului; intervalul de timp la care procurorul face verificarea; dacă procurorul dispune prin ordonanță motivată numai încetarea măsurilor de protecție sau și menținerea acestora; dacă și ordonanța referitoare la încetarea măsurilor de protecție sau, eventual, la menținerea acestora se păstrează în condiții de confidențialitate. În fine, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și cu privire la dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal și ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată, astfel, că excepția a devenit inadmisibilă cu privire la dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală, ca urmare a Deciziei nr. 248 din 16 aprilie 2019, prin care Curtea a constatat că dispozițiile de lege menționate sunt neconstituționale. Referitor la prevederile art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, care vizează faza de urmărire penală, consideră că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât excepția a fost ridicată în cursul judecății în apel, astfel că excepția este inadmisibilă, invocând, în acest sens, Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, paragrafele 12 și 13. În subsidiar, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, întrucât acest caracter confidențial al ordonanței prin care procurorul dispune acordarea statutului de martor amenințat ține de însăși rațiunea măsurii de protecție, astfel că nu pot fi dezvăluite date privind conținutul respectivei ordonanțe. Referitor la verificarea măsurii de către procuror într-o anumită limită de timp, apreciază că nu se impune stabilirea prin lege a unui termen fix, deoarece acesta trebuie să varieze de la caz la caz și, oricum, limita termenului o reprezintă închiderea camerei preliminare, ulterior aparținând instanței competența de a verifica necesitatea menținerii măsurii. În continuare, arată că procurorul dispune prin ordonanță motivată

atât luarea, cât și încetarea măsurii, neimpunându-se emiterea unei ordonanțe și la momentul verificării acesteia, deoarece procurorul nu dispune o prelungire sau o menținere, ci doar face o verificare. Oricând inculpatul se poate adresa procurorului sau instanței pentru a verifica dacă subsistă necesitatea acordării statutului de martor amenințat. În ceea ce privește dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 113 din 28 februarie 2019. De asemenea consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală este neîntemeiată, invocând în acest sens considerentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 278 din 23 aprilie 2019, paragraful 20.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 29 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.081/118/2015, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu privire la dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal și ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, respectiv de Gheorghe Țarălungă referitor la dispozițiile art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală, cu ocazia soluționării apelurilor formulate într-o cauză penală privind trimiterea în judecată a inculpatului, având calitatea de profesor universitar, pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de luare de mită aflate în concurs real.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată, autoare a acesteia, susține, în esență, că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal — cu privire la sporul obligatoriu și fix adăugat la pedeapsa cea mai grea aplicată în caz de concurs de infracțiuni — încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (12) privind principiul legalității pedepsei și ale art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 3 — referitor la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante — din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv la prevederile art. 49 paragraful 3 — referitor la principiul proporționalității infracțiunilor și pedepselor — din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Consideră că, deși legiuitorul are aptitudinea de a stabili regimul pedepselor penale, acest regim trebuie totuși să respecte drepturile fundamentale. Astfel, potrivit prevederilor art. 49 paragraful 3 din Cartă, pedepsele nu trebuie să fie disproporționate față de infracțiune. Apreciază că, în ipoteza unor infracțiuni concurente pentru care se stabilesc pedepse în limitele speciale prevăzute de lege, caracterul obligatoriu al sporului poate conduce la disproporții între, pe de o parte, gradul de pericol social al fiecărei fapte în parte și al tuturor în ansamblu și, pe de altă parte, pedeapsa rezultantă. Se poate

ajunge, astfel, la situații în care pedeapsa rezultantă depășește cu mult limita maximă specială a infracțiunilor individuale, constituind un reper sancționator ce aparține unei categorii de infracțiuni mult mai grave decât cele săvârșite de către inculpat. Cu titlu de exemplu — deși fiecare dintre infracțiunile săvârșite a avut un nivel de gravitate apreciat de către judecător ca fiind corespunzător minimului special al pedepsei, nivelul de gravitate rămânând același și în cazul compunerii pedepselor — prin aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, adăugarea sporului obligatoriu poate să ducă la depășirea limitei speciale a pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunile respective, „conducând la încadrarea pedepsei rezultante în limitele speciale ale unei infracțiuni din altă grupă de pericolozitate”. În concret, pedepsele stabilite pentru mai multe tentative de furt, fiecare în parte putând fi pedepsită cu maximum de 1 an și 6 luni închisoare, prin compunere conduc la aplicarea unei pedepse ce depășește acest maxim special și se regăsește, de exemplu, în limitele speciale ale infracțiunii de omor calificat, fiind, în mod vădit, o pedeapsă disproporționată. Referitor la dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, instanța de judecată, autoare a excepției, susține, în esență, că încalcă prevederile constituționale ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, întrucât modul de interpretare a noțiunii de „funcție publică” diferă față de definiția dată de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

7. În ceea ce privește dispozițiile art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală, autorul excepției Gheorghe Țarălungă susține că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv la prevederile art. 47 paragraful 2 referitor la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la apărare din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Arată astfel că dispozițiile art. 126 alin. (4) din Codul de procedură penală nu permit inculpatului să cunoască elementele care pot fi devaluate din conținutul ordonanței procurorului de acordare a statutului de martor amenințat și nici să conteste această ordonanță, în condițiile în care accesul liber la justiție presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. Or, confidențialitatea impusă de dispozițiile art. 126 alin. (4) din Codul de procedură penală, în mod total și nediferențiat, răpește inculpatului dreptul de a lua cunoștință — în măsura în care aceasta nu periclitează situația martorului amenințat — de conținutul ordonanței și de a contesta legalitatea și temeinicia acesteia. Arată că, de principiu, toate actele de urmărire penală și măsurile luate de către procuror pot fi atacate cu plângere, în condițiile reglementate de prevederile art. 336 din Codul de procedură penală. Tot de principiu, potrivit dispozițiilor art. 342 din același cod, judecătorul de cameră preliminară verifică, printre altele, legalitatea efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Însă, de vreme ce inculpatul nu are cunoștință de conținutul ordonanței procurorului de acordare a statutului de martor amenințat, nu poate să atace respectiva ordonanță cu plângere la procurorul ierarhic superior și nici să formuleze cereri sau să invoce excepții în fața judecătorului de cameră preliminară. Mai mult, cenzura judecătorului de cameră preliminară este parțială, în sensul că se limitează doar la legalitatea actului, nu și la temeinicia acestuia, care scapă oricărui control. Consideră că, dacă a fost acordat în mod nejustificat statutul de martor amenințat și s-a dispus audierea acestuia fără a fi prezent, prin intermediul mijloacelor audiovideo

de transmitere, cu vocea și imaginea distorsionate, se încalcă dreptul inculpatului la un proces echitabil, care presupune contradictorialitatea și egalitatea armelor. În egală măsură, este încălcat și dreptul la apărare, în sensul că inculpatul suferă limitări, care ar putea fi nejustificate, ale posibilității de a invoca în apărarea sa anumite fapte sau împrejurări. În continuare, susține că dispozițiile art. 126 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală sunt lipsite de claritate, precizie și predictibilitate, fiind susceptibile de interpretări diferite. În acest sens arată că dispozițiile art. 126 alin. (5) din Codul de procedură penală nu prevăd dacă procurorul efectuează verificările respective numai din oficiu sau și la cerere și nu stabilesc o limită obiectivă a intervalului de timp la care procurorul este obligat să verifice dacă se mențin condițiile care au determinat luarea măsurilor de protecție, termenul „rezonabil” folosit de legiuitor conferind procurorului un drept discreționar. De asemenea nu este clar dacă procurorul emite ordonanță motivată doar când dispune încetarea măsurilor de protecție sau și atunci când le menține și nu se menționează dacă și ordonanța emisă în temeiul prevederilor art. 126 alin. (5) din Codul de procedură penală se păstrează în condiții de confidențialitate. Referitor la dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală, critică faptul că acest text de lege nu stabilește organul judiciar competent să se pronunțe asupra măsurilor de protecție în faza judecătii, ceea ce a generat o practică judiciară neunitară. De asemenea arată că din dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală nu rezultă dacă și în cursul judecătii verificările sub acest aspect sunt periodice și la ce intervale de timp se efectuează, care este actul prin care se pronunță organul competent și ce regim are sub aspectul confidențialității și al posibilității cenzurării pe calea controlului judiciar. În fine, subliniază că textul de lege menționat reglementează doar soluția menținerii măsurilor de protecție în faza judecătii, nu și încetarea acestora.

8. Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală este întemeiată. În acest sens arată că măsurile de protecție — printre care și protecția datelor de identitate ale martorului și audierea acestuia fără a fi prezent — sunt dispuse de către procuror în timpul urmăririi penale și ridicate tot de către acesta, în lipsa unei dispoziții exprese, chiar și în cursul judecătii, fără ca persoana interesată să poată solicita instanței ridicarea măsurii de protecție, prevederile art. 126 alin. (7) și ale art. 128 din Codul de procedură penală vizând numai măsuri de protecție generate de pericole apărute după sesizarea instanței de judecată. În speță, nefiind incidente dispozițiile art. 126 alin. (7) și ale art. 128 din Codul de procedură penală, instanța de apel nu are aptitudinea procesuală de a ridica măsura de protecție dispusă de către procuror, astfel că nu poate să audieze martora cu identitate protejată în condițiile cunoașterii identității reale de către părți pentru verificarea credibilității acesteia. Apreciază că dispozițiile de lege criticate constituie o ingerință disproporționată — în raport cu scopul urmărit — în exercitarea dreptului fundamental la judecarea cauzei în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil și a dreptului de a solicita audierea martorilor acuzării în aceleași condiții ca și martorii apărării (egalitatea armelor), potrivit prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, opinează că argumentele reținute de Curtea Constituțională în motivarea Deciziei nr. 525 din 19 aprilie 2011 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 861 și ale art. 862 din Codul de procedură penală din 1968 sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză referitor la dispozițiile art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală. Invocă, de asemenea, jurisprudența Curții

Constituțională cu privire la dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, și anume deciziile nr. 711 din 27 octombrie 2015 și nr. 256 din 5 mai 2016. În final, arată că sintagma „funcție publică de orice natură” din cuprinsul dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal definește o categorie mai largă decât funcția publică, așa cum este aceasta înțeleasă în dreptul administrativ, iar noțiunea de „funcționar public” este mai cuprinzătoare decât cea la care se referă prevederile art. 2 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, invocând în acest sens considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 15 ianuarie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală și ale art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal, precum și ale art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală. Prin Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 19 iunie 2019, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal: „*În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...] b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;*”;

— Art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal: „*Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: b) exercită [...] o funcție publică de orice natură;*”;

— Art. 126 alin. (4)—(6) din Codul de procedură penală: „*(4) Procurorul dispune acordarea statutului de martor amenințat și aplicarea măsurilor de protecție prin ordonanță motivată, care se păstrează în condiții de confidențialitate.*

(5) Procurorul verifică, la intervale de timp rezonabile, dacă se mențin condițiile care au determinat luarea măsurilor de protecție, iar în caz contrar dispune, prin ordonanță motivată, încetarea acestora.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (1) se mențin pe tot parcursul procesului penal dacă starea de pericol nu a încetat.”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 61 alin. (1) cu privire la rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și ale art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 3 referitor la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante și ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv la prevederile art. 47 paragraful 2 referitor la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la apărare și ale art. 49

paragraful 3 privind principiul proporționalității infracțiunilor și pedepselor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Curtea constată că prin decizia menționată instanța supremă a stabilit că profesorul din învățământul preuniversitar de stat are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal. Având în vedere faptul că, în speță, inculpatul trimis în judecată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de luare de mită aflate în concurs real are calitatea de profesor universitar, iar nu de profesor din învățământul preuniversitar de stat, dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu au legătură cu soluționarea cauzei.

16. Referitor la dispozițiile art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, Curtea observă că acestea vizează măsurile de protecție a martorilor dispuse de procuror în cursul urmăririi penale. Potrivit prevederilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, contestarea legalității acestor măsuri poate avea loc până la închiderea procedurii de cameră preliminară, astfel că excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile de lege criticate trebuie ridicată tot până la încheierea acestei faze procesuale. Întrucât, în speță, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul judecării în apel, dispozițiile art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzei, în faza procesuală în care excepția a fost invocată.

17. Or, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și pertinența excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigentele impuse de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificată, în primul rând, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 329 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 14 septembrie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 462 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 25 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 13, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 339 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 28 august 2018, paragraful 18, Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, precitată, paragraful 12, Decizia nr. 407 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 4 noiembrie 2019, paragraful 13, Decizia nr. 533 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 27 noiembrie 2019, paragraful 15, și Decizia nr. 822 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 10 martie 2020, paragraful 15).

18. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

19. În ceea ce privește dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală, care reglementează menținerea pe tot parcursul procesului penal a măsurilor de protecție a martorilor dispuse de procuror în cursul urmăririi penale dacă starea de pericol nu a încetat, Curtea observă că, prin Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, citată anterior, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale. În acest sens, Curtea a reținut că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare din Constituție, precum și prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu stabilește, în mod expres, organul judiciar care are competența de a se pronunța cu privire la măsurile de protecție dispuse în temeiul dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv actul și modalitatea în care este exercitată competența anterior menționată, în ipoteza în care măsurile de protecție a martorilor dispuse de procuror în cursul urmăririi penale se mențin după momentul începerii judecării (paragrafele 26, 30 și 32).

20. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” și ținând cont de faptul că Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, mai sus menționată, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală a devenit inadmisibilă.

21. Referitor la prevederile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal, acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, reținând, în paragraful 18, că noul Cod penal reglementează un regim juridic sancționator cu privire la cele două forme ale concursului de infracțiuni, real și formal, referitor la persoana fizică, infractor major, în cadrul căruia se pot observa mai multe sisteme de sancționare. În acest sens, Curtea a observat că dispozițiile art. 39 alin. (1) din Codul penal instituie sancționarea concursului de infracțiuni potrivit regulilor privind: sistemul absorbției [lit. a)] — atunci când s-au stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, caz în care se aplică pedeapsa detențiunii pe viață; sistemul cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix [lit. b) și c)] — în situația în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare sau numai pedepse cu amendă, caz în care se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite; sistemul cumulului aritmetic [lit. d)] — când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, caz în care se aplică pedeapsa amenzii, precum și sistemul mixt al cumulului juridic (cu spor obligatoriu și fix) combinat cu cel aritmetic [lit. e)] — atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă, caz în care se aplică pedeapsa închisorii conform lit. b), la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii conform lit. c). Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoarea, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai mare a sporului de o

treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoarea stabilite s-ar depăși cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață [art. 39 alin. (2) din Codul penal].

22. Curtea a constatat, în paragrafele 19 și 24 ale deciziei mai sus menționate, existența unor modificări substanțiale față de concepția Codului penal din 1969, care reglementa sancționarea concursului de infracțiuni, pentru persoana fizică, inclusiv pentru infractorul minor, în cuprinsul art. 34, prevăzând — în dispozițiile alin. (1) lit. b) și c) ale acestui text de lege — că, în cazul în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplica pedeapsa cea mai grea, care putea fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu era îndestulător, se putea adăuga un spor de până la 5 ani, respectiv că, atunci când s-au stabilit numai amenzi, se aplica pedeapsa cea mai mare, care putea fi sporită până la maximul ei special, iar dacă acest maxim nu era îndestulător, se putea adăuga un spor de până la jumătate din acel maxim. Aceste dispoziții de lege consacrau — ca tratament juridic al concursului de infracțiuni în situațiile precizate — sistemul cumulului juridic cu spor facultativ și variabil. Curtea a observat că, în practică, agravarea pedepsei avea un caracter excepțional, de vreme ce, potrivit prevederilor Codului penal din 1969, instanța putea să facă abstracție de adăugarea vreunui spor și să se limiteze la aplicarea sistemului absorbției în cazurile menționate. Dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din noul Cod penal — care reglementează tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni săvârșite de persoana fizică, infractor major, în ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare — prevăd însă aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix. Potrivit prevederilor de lege criticate, dacă pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se va aplica pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.

23. În continuare, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, citată anterior, paragrafele 38—40, Curtea a constatat că individualizarea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, legală — revine legiuitorului, care stabilește normativ pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal, prin fixarea unor limite minime și maxime ale fiecărei pedepse, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite, iar, pe de altă parte, judiciară — pe care o realizează judecătorul în cadrul limitelor stabilite de lege. Curtea a subliniat totodată importanța individualizării legale a sancțiunilor de drept penal prin aceea că legiuitorul nu poate să confere judecătorului o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, întrucât ar exista riscul unei interpretări și aplicări arbitrare a pedepsei. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental — care face obiectul limitării impuse de sancțiune — și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea. Legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar. Prin individualizarea legală legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate — minimul și maximul special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului. Astfel, în prima etapă a operațiunii de determinare concretă a pedepsei, în cazul concursului de infracțiuni, judecătorul stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune concurentă în parte, ca și cum ar fi singură, folosind în acest scop criteriile generale de individualizare a pedepsei și, eventual, criteriile speciale, respectiv cauzele generale de agravare sau de atenuare a pedepsei. În această etapă, judecătorul realizează o individualizare a răspunderii penale pentru fiecare infracțiune care se află în pluralitatea de infracțiuni săvârșite de infractor,

făcându-se abstracție de existența celorlalte infracțiuni, fiecare infracțiune păstrându-și gradul său de pericol social. Curtea a reținut așadar deplina independență a judecătorului în a proceda la individualizarea judiciară a sancțiunilor pentru fiecare dintre infracțiunile concurente. În cea de a doua etapă, judecătorul identifică pedeapsa cea mai grea la care, potrivit prevederilor criticate, adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. În acest mod, aplică pedeapsa pe care inculpatul urmează să o execute pentru toate infracțiunile, așadar, pedeapsa rezultantă sau pedeapsa de ansamblu, pedeapsa ce trebuie să reflecte pericolul social care reiese din comiterea infracțiunilor concurente.

24. De asemenea, Curtea a reținut, în considerentele Deciziei nr. 711 din 27 octombrie 2015, mai sus citată, paragrafele 26—28, că în noul Cod penal legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă decât represivă, de vreme ce a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, în contextul în care critica principală a tendințelor legislative anterioare de majorare a limitelor maxime de pedeapsă, ca principal instrument de combatere a unor infracțiuni, a fost aceea că sistemul sancționator al vechiului Cod penal nu mai reflecta în mod corect sistemul valorilor sociale pe care legea penală este chemată să le protejeze. Astfel, în expunerea de motive la proiectul Legii privind Codul penal se arată că soluția de dorit nu este o majorare dusă la absurd a limitelor de pedeapsă, care nu face altceva decât să nesocotească ierarhia valorilor sociale într-o societate democratică. Pe de altă parte, legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere și instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, în condițiile în care, sub imperiul fostei reglementări, pluralitatea de infracțiuni, deși un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, rămânea practic nesancționată, cauza de agravare fiind, în foarte multe situații, ignorată de instanțe în stabilirea pedepsei rezultante, din cauza faptului că sporul de pedeapsă prevăzut de lege avea un caracter facultativ. Așa încât, noul Cod penal răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional. Potrivit expunerii de motive la proiectul Legii privind Codul penal: „într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De aceea, limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială trebuie corelate cu dispozițiile părții generale, care vor permite o agravare proporțională a regimului sancționator prevăzut pentru pluralitatea de infracțiuni”. Așadar, în cazul concursului de infracțiuni, pe lângă pedeapsa cea mai grea cu închisoarea — singura sancțiune aplicată, în mod obișnuit, de către instanțe sub legea veche —, sub imperiul legii noi este obligatorie aplicarea unui spor egal cu o treime din totalul celorlalte pedepse. Având în vedere faptul că săvârșirea mai multor infracțiuni de către aceeași persoană demonstrează o perseverență pe calea infracțională a acesteia, Curtea a reținut că sunt necesare sisteme de sancționare adecvate pentru asigurarea constrângerii și reeducării, iar reglementarea acestora nu trebuie să se facă decât cu respectarea Constituției și a supremației sale.

25. Prin urmare, prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, citată anterior, paragraful 41, Curtea a statuat că reglementarea tratamentului penal al concursului de infracțiuni, în ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix, intră în atribuțiile Parlamentului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, consacrat de prevederile art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care, realizând o individualizare legală a sancțiunilor în materie, apreciază, în concret, în funcție de o

serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional. Așa fiind, prin adoptarea noului regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, reglementând mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere.

26. Pentru motivele mai sus arătate, prin Decizia nr. 740 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 21 martie 2018, paragraful 39, Curtea a constatat că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal nu aduc atingere prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție cu privire la principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.

27. Totodată, prin Decizia nr. 447 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 2 noiembrie 2018, paragraful 17, Curtea a statuat că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal permit o individualizare judiciară a pedepsei principale (rezultante) în caz de concurs de infracțiuni „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit prevederilor art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, o garanție împotriva unei eventuale ingerințe arbitrare a judecătorului în ceea ce privește libertatea individuală reprezentând-o limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege. Așadar, o limitare cu privire la durata pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare.

28. În același sens sunt și Decizia nr. 782 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2016, Decizia nr. 210 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016, Decizia nr. 256 din 5 mai 2016, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iulie 2016, Decizia nr. 329 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 21 iulie 2016, Decizia nr. 497 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016, Decizia nr. 545 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 21 octombrie 2016, Decizia nr. 775 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 14 aprilie 2017, Decizia nr. 368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, Decizia nr. 859 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 6 februarie 2019, Decizia nr. 113 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 27 mai 2019, Decizia nr. 288 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 10 octombrie 2019, Decizia nr. 294 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 19 septembrie 2019, și Decizia nr. 544 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 31 ianuarie 2020.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Pentru motivele mai sus arătate, dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal nu aduc atingere nici celorlalte prevederi din Constituție și din actele normative internaționale invocate de instanța de judecată, autoare a excepției.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal în interpretarea dată prin Decizia nr. 8 din 15 martie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 126 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată și, respectiv, de Gheorghe Țarălungă în Dosarul nr. 1.081/118/2015 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Țarălungă în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în același dosar și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza finală din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2020 asupra sectorului apicol”

Având în vedere prevederile art. 3 din Regulamentul (UE) nr. 1.408/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de *minimis* în sectorul agricol, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește aprobarea unei scheme de ajutor de *minimis*, potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.408/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de *minimis* în sectorul agricol, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul de minimis în sectorul agricol*, respectiv acordarea unui ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2020 asupra sectorului apicol.

(2) Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din Regulamentul de *minimis* în sectorul agricol, schema este exceptată de la obligația de notificare prevăzută la art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Ajutorul de *minimis* se acordă întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul apicol, în domeniul producției primare, pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2020 asupra sectorului apicol, astfel încât să se asigure continuarea ciclului de producție.

Art. 2. — Schema de ajutor de *minimis* se aplică pe întreg teritoriul României.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ajutor de minimis* — ajutor acordat unei întreprinderi, a cărei valoare cumulată pe durata a 3 exerciții financiare, exercițiul financiar în cauză și două exerciții financiare precedente, nu depășește echivalentul în lei al sumei de 20.000 euro, potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) din Regulamentul de *minimis* în sectorul agricol;

b) *întreprindere* — orice entitate care, potrivit pct. (4) din preambulul Regulamentului de *minimis* în sectorul agricol, desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul în care este finanțată;

c) *întreprindere unică* — reprezintă, potrivit art. 2 alin. (2) din Regulamentul de *minimis* în sectorul agricol, toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre următoarele relații:

- (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor unei alte întreprinderi;
- (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi;
- (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia;

(iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociațiilor întreprinderii respective;

d) *autoritatea competentă* — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București, autorități responsabile cu administrarea schemei de ajutor de *minimis*;

e) *fenomene hidrometeorologice nefavorabile* — secetă, grindină, ploai torențiale, vânt puternic.

Art. 4. — Schema de ajutor de *minimis* reglementată de prezenta hotărâre nu se aplică următoarelor categorii de ajutoare:

a) ajutoarelor a căror valoare este fixată pe baza prețului sau cantității de produse cumpărate ori introduse pe piață;

b) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

c) ajutoarelor condiționate de utilizarea cu precădere a produselor naționale față de produsele importate.

CAPITOLUL II

Beneficiarii, criteriile de eligibilitate, cuantumul sprijinului financiar și modalitatea de acordare a schemei de ajutor de *minimis*

Art. 5. — Prevederile prezentei scheme se aplică întreprinderilor/întreprinderilor unice, astfel cum sunt definite la art. 3 lit. b) și c), respectiv:

a) apicultorilor, persoane fizice care dețin atestat de producător emis în baza Legii nr. 145/2014 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol, cu modificările și completările ulterioare, valabil la data depunerii cererii;

b) apicultorilor, persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale, constituite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016;

c) apicultorilor, persoane juridice, precum și oricărei forme asociative cu sau fără personalitate juridică constituite conform legii.

Art. 6. — Pentru a fi eligibile la acordarea ajutorului de *minimis* prevăzut de prezenta hotărâre, întreprinderile/întreprinderile unice prevăzute la art. 5 trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:

a) să aibă familii de albine înscrise în baza de date națională apicolă la data de 1 martie 2020, conform Sistemului unitar de

identificare a stupinelor și stupilor, gestionat de Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. dr. G.K. Constantinescu”, potrivit prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 251/2017 pentru aprobarea Sistemului unitar de identificare a stupinelor și stupilor;

b) să aibă familii de albine înregistrate/autorizate la direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București.

Art. 7. — (1) Valoarea sprijinului financiar acordat prin schema de ajutor *de minimis* se exprimă sub forma unei subvenții, potrivit art. 3 alin. (6) din Regulamentul *de minimis* în sectorul agricol.

(2) Sprijinul financiar reprezentând ajutor *de minimis* potrivit prezentei hotărâri se acordă beneficiarilor prevăzuți la art. 5 pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2020 asupra sectorului apicol, astfel încât să se asigure continuarea ciclului de producție, în cuantum de 25 lei/familia de albine.

(3) Valoarea totală a ajutorului *de minimis* care se acordă unei întreprinderi/întreprinderi unice nu poate depăși suma de 20.000 euro pe durata a 3 exerciții financiare, în cursul exercițiului financiar actual și în cele două exerciții financiare precedente.

(4) În cazul nerespectării prevederilor art. 6, beneficiarii schemei *de minimis* sunt obligați la restituirea contravalorii sprijinului financiar, la care se adaugă dobânzi și penalități de întârziere de la data încasării acestuia, conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Sumele reprezentând ajutoare *de minimis* se plătesc beneficiarilor într-o singură tranșă.

Art. 9. — Valoarea totală a schemei de ajutor *de minimis* este de 49.948.500 lei și se asigură din bugetul de stat, în limitele prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2020 la capitolul 83.01 „Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, articolul 51.01 „Transferuri curente”, alineatul 51.01.01 „Transferuri către instituții publice”, prin bugetul repartizat direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București pe anul 2020, care asigură sumele necesare acordării schemei de la capitolul 83.10 „Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare”, titlul 40 „Subvenții”, articolul 40.15 „Sprijinirea producătorilor agricoli”.

CAPITOLUL III

Reguli procedurale

Art. 10. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și înainte de depunerea cererii al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București, în prezența potențialilor beneficiari, verifică sumele rămase și potențial a fi primite prin prezenta schemă de ajutor *de minimis*, rezultate după însumarea ajutoarelor *de minimis* primite pe durata a 3 exerciții financiare, respectiv ajutoarele acordate în cele două exerciții financiare precedente și în exercițiul financiar în cauză, și până la concurența sumei de 20.000 euro, potrivit art. 3 alin. (2) din Regulamentul *de minimis* în sectorul agricol.

(2) Ajutoarele *de minimis* primite pe durata a 3 exerciții financiare sunt cele stabilite potrivit Hotărârii Guvernului nr. 500/2017 privind aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a crescătorilor de ovine pentru comercializarea lânii”, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 943/2017 pentru aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a produsului tomate în spații protejate”,

pentru anul 2018, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 9/2018 privind aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a crescătorilor de porci din rasele Bazna și/sau Mangalița în vederea producerii cărnii de porc”, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 107/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a produsului tomate în spații protejate” pentru anul 2019, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 108/2019 pentru aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a producției de usturoi”, precum și pentru stabilirea unor măsuri de verificare și control al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”, Hotărârii Guvernului nr. 248/2020 privind aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a produsului tomate în spații protejate” pentru anul 2020, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 365/2020 privind aprobarea schemei „Ajutor *de minimis* pentru aplicarea programului de susținere a crescătorilor de porci de reproducție din rasele Bazna și/sau Mangalița”, pentru perioada 2020—2022, precum și a unor măsuri de aplicare a acesteia.

(3) Direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București solicită Agenției Naționale pentru Zootehnie „Prof. dr. G.K. Constantinescu” lista apicultorilor cu efectivele de albine înscrise în baza de date națională apicolă la data de 1 martie 2020.

(4) După efectuarea verificării prevăzute la alin. (1) și informarea beneficiarilor asupra efectivelor înscrise în lista prevăzută la alin. (3), beneficiarii depun la direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București cererea însoțită de următoarele documente:

a) copie a BI/CI al/a solicitantului persoană fizică sau, după caz, împuternicire/procură notarială și o copie a BI/CI al/a reprezentantului legal;

b) copie a atestatului de producător în cazul beneficiarilor prevăzuți la art. 5 lit. a);

c) copie a certificatului de înregistrare la registrul comerțului/Registrul național al asociațiilor și fundațiilor sau a actului în baza căruia își desfășoară activitatea, în cazul persoanelor juridice, precum și copie a BI/CI al/a împuternicitorului persoană fizică;

d) dovadă cont activ bancă/trezorerie;

e) copia documentului de înregistrare/autorizare sanitar-veterinară, eliberat de către direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, pe a cărei rază teritorială se desfășoară permanent activitatea stupinei.

(5) Cererea prevăzută la alin. (1), însoțită de documentele prevăzute la alin. (4), poate fi transmisă la direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București și prin fax sau poștă sau în format electronic prin e-mail. Verificarea sumelor rămase sau potențial a fi primite prin schema de ajutor *de minimis* se realizează de către persoana împuternicită din direcția pentru agricultură județeană sau a municipiului București și se comunică telefonic/prin fax sau în format electronic, prin e-mail, înainte de înregistrarea cererii.

(6) În situația în care beneficiarii prevăzuți la art. 5 dețin în exploatație mai multe stupine care sunt situate pe raza mai multor unități administrativ-teritoriale din județe diferite, aceștia depun o singură cerere la direcția pentru agricultură județeană pe teritoriul căreia beneficiarul deține numărul cel mai mare de familii de albine.

(7) Termenul final de depunere a cererilor și documentelor însoțitoare prevăzute la alin. (4) este data de 15 septembrie 2020.

Art. 11. — (1) Direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București înregistrează și verifică cererile împreună cu documentele anexate și întocmesc Registrul județean de evidență a beneficiarilor de sprijin financiar prevăzut de schema de ajutor *de minimis*, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București calculează și aprobă sumele aferente reprezentând sprijin financiar pentru fiecare beneficiar în parte și se asigură că sumele totale care se acordă solicitantului se încadrează în plafonul maxim, conform art. 7 alin. (3).

Art. 12. — Direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București întocmesc situația centralizatoare cu sumele necesare pentru acordarea sprijinului financiar, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, pe care o transmit Direcției generale buget-finanțe și fonduri europene din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, până la data de 21 septembrie 2020.

Art. 13. — (1) Direcția generală buget-finanțe și fonduri europene din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale transmite Ministerului Finanțelor Publice cererea de deschidere a creditelor bugetare, însoțită de situația centralizatoare a sumelor corespunzătoare ajutorului *de minimis* defalcate pentru fiecare direcție pentru agricultură județeană, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4.

(2) După aprobarea de către Ministerul Finanțelor Publice a deschiderii creditelor bugetare, din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale se alimentează conturile direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București.

(3) Direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București virează sumele convenite în conturile beneficiarilor, potrivit legislației în vigoare.

Art. 14. — (1) Registrele județene de evidență a beneficiarilor de sprijin financiar acordat potrivit prezentei hotărâri se păstrează la direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București, pe o perioadă de 10 ani fiscali de la data la care a fost acordat ajutorul.

(2) Direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București întocmesc lista cuprinzând beneficiarii ajutoarelor *de minimis* și sumele acordate potrivit prezentei hotărâri, precum și orice alte sume acordate acestor beneficiari prin alte scheme *de minimis* în exercițiul financiar actual și în cele două exerciții financiare precedente.

(3) Lista prevăzută la alin. (2) se publică pe site-ul direcțiilor pentru agricultură județene sau a municipiului București și se transmite Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru publicare pe site-ul oficial al instituției.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 15. — Ajutorul *de minimis* acordat în temeiul prezentei hotărâri este avut în vedere pentru a fi dedus din orice schemă viitoare de ajutor *de minimis*.

Art. 16. — (1) În cazul nerespectării de către beneficiari a condițiilor prevăzute prin prezenta schemă, aceștia sunt obligați la restituirea contravalorii sprijinului financiar, la care se adaugă dobânzi și penalități de întârziere de la data încasării acestuia, conform prevederilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sumele reprezentând ajutor *de minimis* necuvenit, prevăzut la alin. (1), reprezintă creanțe bugetare, pentru recuperarea acestora aplicându-se în mod corespunzător dispozițiile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. Deciziile de recuperare întocmite de către direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București prin care se individualizează sumele de recuperat exprimate în moneda națională constituie titluri de creanță și cuprind elementele actului administrativ-fiscal prevăzut de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Titlul de creanță constituie titlu executoriu la data împlinirii termenului de scadență prevăzut în acesta.

(4) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Titlurile executorii împreună cu dovada comunicării acestora către debitor se transmit organelor fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea recuperării debitului, conform prevederilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Cuantumul obligațiilor fiscale accesorii se calculează de către direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București de la data scadenței și până la data transmiterii către organele fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit alin. (5), iar organele fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor calcula obligații fiscale accesorii de la data transmiterii titlurilor executorii și până la data stingerii sumelor prevăzute în acestea.

(7) Obligațiile fiscale accesorii calculate de către direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București vor fi individualizate într-un titlu de creanță, prevederile alin. (2)—(5) aplicându-se în mod corespunzător.

(8) În procedura insolvenței, înscrierea creanței bugetare la masa credală se face de către direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București.

(9) Sumele încasate potrivit prevederilor alin. (2) se fac venit la bugetul de stat și se virează într-un cont de venituri distinct.

Art. 17. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

George Scarlat,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

p. Ministrul afacerilor externe,

Iulia Raluca Matei,
secretar de stat

C E R E R E
pentru ajutor de minimis în sectorul apicol
 (model)

Direcția pentru Agricultură Județeană/a Municipiului București												
Numărul și data din Registrul județean de evidență a beneficiarilor de sprijin financiar prevăzut de schema de ajutor de minimis/.....												
Nume și prenume persoană fizică												
Nume și prenume împuternicit (pentru cazurile în care cererea este semnată prin împuternicit)												
Nr. și data împuternicirii/procurii notariale												
CNP titular/împuternicit												

Adresa												
Județ/Sector						Localitate						
Sat/Stradă				Nr.		Cod poștal			Bl.		Ap.	
Telefon				Fax				E-mail				
Trezoreria/Banca						Sucursala/Agenția/Filiala						
IBAN												
Denumirea persoanei juridice/PFA/ÎÎ/ÎF												
Cod unic de înregistrare (CUI)												
Cod de identificare fiscală (CIF)												
Nume titular/administrator/reprezentant legal						Prenume titular/administrator/reprezentant legal						
CNP titular/administrator/reprezentant legal												

Sediul social persoană juridică/PFA/ÎÎ/ÎF												
Județ/Sector						Localitate						
Sat/Stradă				Nr.		Cod poștal			Bl.		Ap.	
Telefon				Fax				E-mail				
Trezoreria/Banca						Sucursala/Agenția/Filiala						
IBAN												

Adresă stupină vatra permanentă:												
Număr familii de albine deținute:						TOTAL:						
						În fiecare stupină						
Codul de identificare a stupinei												

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Solicit sprijin financiar prin schema „Ajutor de minimis pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie - mai 2020 asupra sectorului apicol”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr., pentru un efectiv de familii de albine înscrise în baza de date națională apicolă.

Anexez la prezenta cerere următoarele documente:

.....

.....

NOTĂ:

Se înscriu toate documentele depuse, indicându-se distinct tipul documentului, numărul și data acestuia. Documentele depuse în copie se certifică de către reprezentantul direcției pentru agricultură județene sau a municipiului București împuternicit cu primirea și verificarea cererii și a documentelor însoțitoare.

Declar că am depus/nu am depus o altă cerere pentru acordarea de „Ajutor de minimis pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie - mai 2020 asupra sectorului apicol” la Direcția pentru Agricultură a Județului/a Municipiului București.

Declar că:

- am beneficiat de alte ajutoare de minimis care fac obiectul altor acte normative.

Da

Suma

Nu

Declar că întreprinderea se încadrează în categoria întreprinderilor unice definite la art. 3 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie - mai 2020 asupra sectorului apicol”, având în componență următoarele întreprinderi(*), întreprinderi ce cad sub incidența prezentului ajutor de minimis, precum și a ajutoarelor de minimis listate mai sus.

Da

Nu

Mă angajez să furnizez orice document care îmi va fi solicitat, să mă supun oricărui control și să înapoiez, la cererea motivată a direcțiilor pentru agricultură județene sau a municipiului București ori a altor instituții abilitate, suma care a fost virată de acestea sub titlu de ajutor de minimis.

Cunoscând că falsul în declarații se pedepsește conform art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, declar că datele înscrise în formularul de cerere și în documentele anexate sunt reale, corecte, complete și valabile.

Sunt de acord ca datele din cerere să fie introduse în baza de date, procesate și verificate în vederea calculării plății și transmise autorităților responsabile în vederea elaborării de studii statistice și de evaluări economice.

Beneficiar, (semnătura și ștampila, după caz)	
Se aprobă suma de lei.	
Verificat Reprezentant al direcției pentru agricultură județene sau a municipiului București, (numele, prenumele și semnătura)	Aprobat Director executiv, (numele și prenumele) Semnătura Ștampila

(*) Lista include denumire, sediu, date de contact.

REGISTRUL JUDEȚEAN
de evidență a beneficiarilor de sprijin financiar prevăzut de schema de ajutor *de minimis*
(model)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

Direcția pentru Agricultură a Județului/a Municipiului București

Nr. crt./data	Apicultor (numele și prenumele, denumirea, CNP/CUI, localitatea)	Cerere pentru ajutor <i>de minimis</i> (nr./data)	Nr. familii de albine pentru care se solicită sprijin	Cuantum aplicat (lei/familie de albine)	Suma totală aprobată(*) (lei) (col. 3 x col. 4)
0	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
...					

(*) Nu poate depăși echivalentul în lei a 20.000 euro.

Întocmit

.....
(numele, prenumele, funcția, semnătura și ștampila)

ANEXA Nr. 3

SITUAȚIA CENTRALIZATOARE
a sumelor necesare reprezentând sprijin financiar prevăzut de schema „Ajutor *de minimis*
pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate
în perioada martie—mai 2020 asupra sectorului apicol”
(model)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

Direcția pentru Agricultură a Județului/a Municipiului București

Nr. crt.	Număr beneficiari	Număr familii de albine pentru care se acordă sprijin	Cuantum pe familia de albine (25 lei/familia de albine)	Suma totală aprobată
0	1	2	3	4
1				
2				
...				
TOTAL				

Director executiv,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Întocmit

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

ANEXA Nr. 4

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
a sumelor corespunzătoare ajutorului *de minimis* defalcate pentru fiecare direcție pentru agricultură județeană
(model)

Se aprobă,

Ordonator principal de credite,

.....

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

Nr. crt.	Județul	Suma totală aprobată (lei)
0	1	2
1		
2		
3		
...		
TOTAL:		

Direcția generală buget-finanțe și fonduri europene
Director general,

.....
(semnătura și ștampila)

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind aplicarea Instrucțiunilor de inspecție din 2019 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1.140(31) din 4 decembrie 2019

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 914 din 12.06.2020 privind aplicarea Instrucțiunilor de inspecție din 2019 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1.140(31) din 4 decembrie 2019,

ținând cont de prevederile regulilor 6—10 din capitolul I al Convenției internaționale din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, modificată prin Protocolul din 1988, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1999, ale art. 13 și 14 din Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare, modificată prin Protocolul din 1988, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1999, ale regulii 4 din anexa I și ale regulii 10 din anexa II la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul din 1978 (MARPOL 73/78), acceptat în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1999 și ale regulii 5 din anexa VI la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL 73/78), modificată prin protocolul din 1997, acceptat în legislația națională prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 216/2007 pentru acceptarea Codului tehnic privind controlul emisiilor de oxizi de azot de la motoarele diesel navale (Codul tehnic NOx) și a unor amendamente la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — amendamente la anexa VI la MARPOL 73/78 și la Codul tehnic NOx, precum și ale secțiunii 1.5 din Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase, acceptat în legislația națională prin Legea nr. 72/2003, ale secțiunii 1.5 din anexa 2 din Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate, acceptat în legislația națională prin Legea nr. 71/2003, și ale secțiunii 1.6 din Codul pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase, acceptat în legislația națională prin Legea nr. 68/2003, prin care s-a instituit Sistemul armonizat de inspecție și certificare și ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite următorul ordin:

Art. 1. — La inspecțiile navelor maritime care arborează pavilionul român și efectuează voiajuri internaționale, Autoritatea Navală Română aplică, după caz, dispozițiile corespunzătoare din Instrucțiunile de inspecție din 2019 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1.140(31) din 4 decembrie 2019 prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, abrevierile tratatelor internaționale la care România este parte, respectiv ale altor instrumente internaționale cu caracter obligatoriu în temeiul respectivelor tratate, utilizate în anexă, se definesc după cum urmează:

1. CAS înseamnă Sistemul de evaluare a stării navei, așa cum a fost modificat; România a acceptat și a publicat acest sistem prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 124/2011 pentru publicarea acceptării Sistemului de evaluare a stării navei, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.94(46) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin din 27 aprilie 2001, și a amendamentelor la acesta, adoptate prin Rezoluția MEPC.99(48) din 11 octombrie 2002, Rezoluția MEPC.112(50) din 4 decembrie 2003, Rezoluția MEPC.131(53) din 22 iulie 2005 și Rezoluția MEPC.155(55) din 13 octombrie 2006 ale Comitetului pentru Protecția Mediului Marin;

2. *Codul BCH* înseamnă Codul pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase, așa cum a fost modificat; România a acceptat acest cod prin Legea nr. 68/2003 privind acceptarea Codului pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul BCH), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.20(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1996, 1999 și 2000 referitoare la acesta;

3. *Codul ESP 2011* înseamnă Codul internațional din 2011 privind programul intensificat de inspecții efectuate cu ocazia inspecțiilor la vrachiere și petroliere (Codul ESP 2011), așa cum a fost modificat; România a acceptat și a publicat acest cod prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.352/2013 pentru publicarea acceptării Codului internațional din 2011 privind programul intensificat de inspecții efectuate cu ocazia inspecțiilor la vrachiere și petroliere (Codul ESP 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1.049(27) din 30 noiembrie 2011;

4. *Codul FSS* înseamnă Codul internațional pentru instalațiile de protecție contra incendiului, așa cum a fost modificat; România a acceptat acest cod prin art. 5 din Legea nr. 624/2002 pentru acceptarea unor amendamente adoptate prin rezoluții de

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

către Organizația Maritimă Internațională la Londra la 18 mai 1998, 26 mai 2000, 5 decembrie 2000 și, respectiv, la 6 iunie 2001 la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, adoptată la Londra la 1 noiembrie 1974, precum și a Codului internațional pentru instalațiile de protecție contra incendiului (Codul FSS), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.98(73) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 5 decembrie 2000;

5. *Codul IBC* înseamnă Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase, așa cum a fost modificat; România a acceptat acest cod prin Legea nr. 72/2003 pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta;

6. *Codul IGC* înseamnă Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate, așa cum a fost modificat; România a acceptat acest cod prin Legea nr. 71/2003 pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate (Codul IGC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.5(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983, astfel cum a fost modificat prin amendamentele din 1992, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1994, 1996 și 2000 referitoare la acesta;

7. *Codul IGF* înseamnă Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut, așa cum a fost modificat; România a acceptat și a publicat acest cod prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 707/2016 pentru publicarea acceptării Codului internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (Codul IGF), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.391(95) a Comitetului de siguranță maritimă din 11 iunie 2015;

8. *Codul IS* înseamnă Codul internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă, așa cum a fost modificat; România a acceptat și publicat acest cod prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 675/2010 pentru publicarea acceptării Codului internațional din 2008 privind stabilitatea navei în starea intactă (Codul IS din 2008), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.267(85) a Comitetului Securității Maritime din 4 decembrie 2008;

9. *Codul LSA* înseamnă Codul internațional al mijloacelor de salvare, așa cum a fost modificat; România a acceptat acest cod prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2001 pentru acceptarea Codului internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția Comitetului Securității Maritime MSC.48(66) la Londra la 4 iunie 1996, aprobată prin Legea nr. 34/2002;

10. *Codul Polar* înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare adoptat prin Rezoluția MSC.385(94) și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.264(68); România a acceptat și publicat acest cod prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.404/2016 privind publicarea acceptării Codului internațional pentru nave care operează în ape polare (Codul polar), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.385(94) a Comitetului de siguranță maritimă din 21 noiembrie 2014 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.264(68) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 15 mai 2015;

11. *Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor* înseamnă Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor adoptat prin Rezoluția MSC.337(91); România a acceptat și a

publicat acest cod prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 543/2014 pentru publicarea acceptării Codului privind nivelurile de zgomot la bordul navelor, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.337(91) a Comitetului de siguranță maritimă din 30 noiembrie 2012;

12. *Codul STCW* înseamnă Codul privind pregătirea, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart, așa cum a fost modificat; România a acceptat și a publicat acest cod prin Ordonanța Guvernului nr. 122/2000 pentru acceptarea amendamentelor la anexa la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978), și a Codului privind pregătirea, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (Codul STCW), adoptate prin Actul final al Conferinței părților la această convenție la Londra la 7 iulie 1995, precum și a amendamentelor ulterioare, adoptate prin rezoluții ale Comitetului Securității Maritime al Organizației Maritime Internaționale, aprobată prin Legea nr. 20/2001;

13. *Codul tehnic NOx* înseamnă Codul tehnic privind controlul emisiilor de oxizi de azot de la motoarele diesel navale, așa cum a fost modificat; România a acceptat acest cod prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 216/2007 pentru acceptarea Codului tehnic privind controlul emisiilor de oxizi de azot de la motoarele diesel navale (Codul tehnic NOx) și a unor amendamente la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — amendamente la anexa VI la MARPOL 73/78 și la Codul tehnic NOx;

14. *Convenția AFS 2001* înseamnă Convenția internațională din 2001 privind controlul sistemelor antivegetative dăunătoare utilizate la nave, la care România a aderat prin Legea nr. 585/2004 pentru aderarea la Convenția internațională din 2001 privind controlul sistemelor antivegetative dăunătoare utilizate la nave, adoptată la Conferința Organizației Maritime Internaționale la Londra la 5 octombrie 2001;

15. *Convenția COLREG 1972* înseamnă Convenția referitoare la Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, așa cum a fost modificată; România a aderat la această convenție prin Decretul Consiliului de Stat nr. 239/1974 privind aderarea Republicii Socialiste România la Convenția referitoare la Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, încheiată la Londra la 20 octombrie 1972;

16. *Convenția STCW* înseamnă Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, așa cum a fost modificată; România a aderat la această convenție prin Legea nr. 107/1992 pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978);

17. *LLC 66/88* înseamnă Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1988 referitor la aceasta și așa cum a fost modificată ulterior; România a aderat la această convenție prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1971 pentru aderarea Republicii Socialiste România la Convenția internațională asupra liniilor de încărcare, încheiată la Londra la 5 aprilie 1966, iar la acest protocol prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1999 privind aderarea la unele protocoale și acceptarea unor amendamente la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974, la Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare, încheiată la Londra la 5 aprilie 1966, și la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la 17 februarie 1978, art. 4, aprobată prin Legea nr. 23/2001;

18. *MARPOL* înseamnă Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta și așa cum a fost modificată ulterior prin Protocolul din 1997, așa cum a fost modificată; România a aderat la această convenție modificată prin Protocolul din 1978 prin Legea nr. 6/1993 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, iar la Protocolul din 1997 prin Legea nr. 269/2006 pentru aderarea României la Protocolul din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, adoptat prin Actul final al Conferinței părților la *MARPOL 73/78*, la Londra la 26 septembrie 1997;

19. *Rezoluția MSC.215(82)* înseamnă Standardul calității pentru acoperirile de protecție de la tancurile destinate balastării cu apă de mare de la bordul tuturor tipurilor de nave și de la spațiile din dublu bordaj al vrachierelor, așa cum a fost modificat; România a acceptat și a publicat acest standard prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 639/2009 privind publicarea acceptării Standardului calității pentru acoperirile de protecție de la tancurile destinate balastării cu apă de mare de la bordul tuturor tipurilor de nave și de la spațiile din dublu bordaj al vrachierelor, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin *Rezoluția MSC.215(82)* a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006;

20. *Rezoluția MSC.287(87)* înseamnă Standardele internaționale pentru construcția navelor bazate pe obiectivele aplicabile vrachierelor și petrolierelor; România a acceptat și a publicat aceste standarde prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 845/2011 privind publicarea acceptării Standardelor internaționale pentru construcția navelor bazate pe obiectivele aplicabile vrachierelor și petrolierelor, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin *Rezoluția MSC.287(87)* a Comitetului Securității Maritime din 20 mai 2010;

21. *Rezoluția MSC.288(87)* înseamnă Standardul de calitate pentru acoperiri de protecție a tancurilor de marfă pentru transportul de hidrocarburi ale petrolierelor care transportă țiței, așa cum a fost modificat; România a acceptat și a publicat acest standard prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 846/2011 privind publicarea acceptării Standardului de calitate pentru acoperiri de protecție a tancurilor de marfă pentru transportul de hidrocarburi ale petrolierelor care transportă țiței,

adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin *Rezoluția MSC.288(87)* a Comitetului Securității Maritime din 14 mai 2010;

22. *Rezoluția MSC.289(87)* înseamnă Standardul de calitate pentru mijloace alternative de protecție contra coroziunii tancurilor de marfă pentru transportul de hidrocarburi ale petrolierelor care transportă țiței; România a acceptat și a publicat acest standard prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 848/2011 privind publicarea acceptării Standardului de calitate pentru mijloace alternative de protecție contra coroziunii tancurilor de marfă pentru transportul de hidrocarburi ale petrolierelor care transportă țiței, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin *Rezoluția MSC.289(87)* a Comitetului Securității Maritime din 14 mai 2010;

23. *SOLAS 74/88* înseamnă Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1988 referitor la aceasta și așa cum a fost modificată ulterior; România a aderat la această convenție prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979 pentru aderarea Republicii Socialiste România la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974, iar la acest protocol prin art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 53/1999 privind aderarea la unele protocoale și acceptarea unor amendamente la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974, la Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare, încheiată la Londra la 5 aprilie 1966, și la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la 17 februarie 1978, aprobată prin Legea nr. 23/2001.

Art. 3. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 819/2013 privind aplicarea Instrucțiunilor de inspecție din 2011 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin *Rezoluția A.1.053(27)* din 30 noiembrie 2011, precum și a amendamentelor ulterioare la aceasta, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 și 364 bis din 19 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Ionel Scrioșteanu,
secretar de stat

București, 30 iulie 2020.
Nr. 1.510.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

